

JITŘNÍ OSTROVY

JAN GALETA

Jitřní ostrovy – takto jednoduše označují obyvatelé Čtyř království souostroví na samém východním cípu Lendoru, aniž by měli ponětí o jejich počtu, geografickém rozložení a velikosti. V jazyce místních lidí se ovšem souostroví nazývá **Ainala**.¹ Toto jméno označuje zemi, kterou obývají **Kaneke**, jak domorodci říkají sami sobě.² Ainala je tedy nejen hlavní masa souostroví (s největším ostrovem **Kaumaulu**, druhým největším s názvem **Luaiwa** a několika stovkami menších), tak i dále v oceánu vysunuté souostroví **Honoua** a několik dalších souostroví položených ještě východněji.

Kanekové ostrovy obývají od nepaměti. Ve Čtyřech královstvích je ale jejich kultura zcela neznámá (sotva pár učenců má o nich nějaké povědomí). Kaneky by přesto většina obyvatel Čtyř království považovala jednoduše za divochy a barbary. Vyrůstem jsou menší než Královští, s bronzovou, jakoby hodně opálenou pokožkou, a černými rovnými vlasy, které splétají do různých účesů, ztužených tukem. Oděni chodí do sukének, vest a pláštíků, jen na nejsevernějších ostrovech v zimě používají více kusů oděvu (v podobě kožešinových kabátů). Šaty šijí z látky, barvené různými vzory. Znají také techniky zpracování kovů.

Na celé Ainale mají všechna obytná stavení vždy kruhový půdorys. Domy se však liší stavebním materiálem (v některých částech Ainaly se staví z kamenů (nasucho nebo spojených jílem), jinde z proutí vymazaného hlínou, z kúlů zapuštěných do země, nebo z nepálených cihel; střechy bývají z listí, došků, rákosu nebo i břidlice či šindelů). Záleží na přírodních podmínkách a zvyklostech v té které části Ainaly.

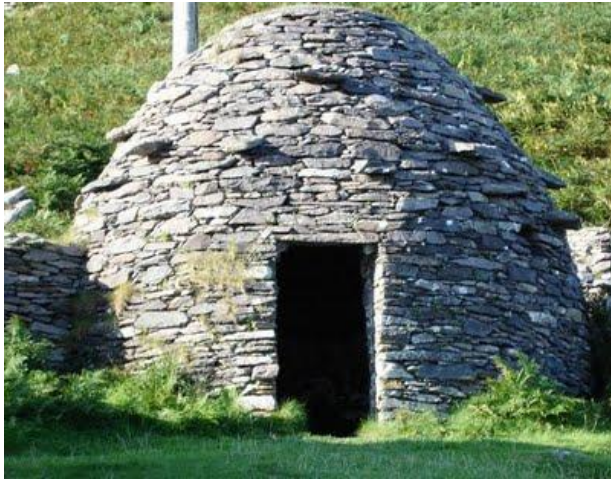
Kamenné stavby se však ve většině případů nenacházejí v obyčejných vesnicích, ale na hradištích (zvaných v místním jazyce **aleo**). Ty jsou centry obchodu, správy i vojska. Postavená bývají na uměle vybudovaných terasách na úpatí a vrcholcích kopců. Chrání je příkopy a mohutné valy z nasucho naskládaných kamenů vyspárovaných hlínou, po jejichž vrcholu mohou chodit hlídky. Na nejvyšší terase pak stojí palác vládců každého alea – většinou se jedná o několik spojených kruhových domů s kamennými kupolemi (vrcholky kupolí často zarůstá tráva). Rozdíl mezi životní úrovní na aleu a v prosté kanecké vesnici je zhruba stejný, jako rozdíl mezi životem na malém severském hradišti a obyčejné vesnici ztracené na Barbarském pobřeží. Vlastně se dá říci, že Kanekové jsou na stejném civilizačním stupni, jako Seveřané, jen je jejich kultura samozřejmě zcela odlišná.

Obr. 1 a 2 - příklady paláců vládnoucí vrstvy z ainalských aleí

¹ Pro úplnost doplníme, že Plaveňané ostrovy znají pod názvem **Rudé ostrovy**, a takto je uvádí i na svých mapách.

² Plaveňané jim však říkají **Vschodji**, kteréžto označení užívají i učenci ze Čtyř království. Mnohem častěji se však v Plaveně mluví o jednotlivých ainalských státech, než o Vschodjích/Kanecích jako o celku.

Obr. 3 – 6 - příklady ainalských obydlí: kamenný dům z hradiště, vesnické domy z proutí, vesnické domy z hlíny a pohled na ainalskou vesnici.

Základní společenskou jednotkou mezi Kaneky je klan. Klan je pevně daná skupina lidí, kteří odvozuji svůj původ od společného předka a každý klan má minimálně jedno domovské hradiště, na kterém sídlí jeho vůdce. Klany však nefungují samostatně, ale na základě rodinných vazeb a tradic jsou spjaty do jakýchsi klanových svazů, tzv. **luhaj**. Luhaj je na Ainale asi okolo padesáti (v průměru tvoří jedno luhaj okolo deseti klanů). Každému luhaj vládne vždy jeden dominantní klan, ze kterého dědičně pochází vládce zvaný **moali**, kterým se stává vždy nejstarší mužský člen klanu. Ve výkonu vlády pak podle své pozice musí (či nemusí) každý moali brát ohled na vůdce dalších klanů luhaj (tito vůdci často tvoří poradní sbor, fungují jako ministři, úředníci nebo vojenští velitelé).

Ve Čtyřech královstvích by se luhaj bez zaváhání považovalo za synonymum pro království a moali za synonymum pro krále. Koneckonců, v Plaveně, která má s Kaneky alespoň nějaké kontakty, se tak běžně děje. Mezi největší království na Ainale patří Mane, Haole, Minar, Pokahu a Nehale.

Dominantním rysem Kaneků je jejich bojovnost. Jsou národem válečníků, žijících z války a pro válku. Není chvíle, kdy by na Ainale neprobíhaly aspoň dva konflikty. Nejčastěji samo sebou bojují království proti sobě, ale výjimkou nejsou ani občanské války mezi klany v rámci jednoho luhaj. Některé luhaj jsou ve válečném stavu už od nepaměti, ačkoliv boje probíhají s přestávkami třeba i celých desetiletí.

Válka má však na Ainala přísná pravidla. Bojují jen válečníci – ženám, dětem, starcům ani mužům, kteří nejsou bojovníci, nesmí být ublíženo. Vesnice se navzájem nerabují, zásoby ani pole neničí. Bitvy se vedou na předem dohodnutých místech a vítěz většinou získá část úrody poraženého, vesnici nebo území, lodě, ženy, popřípadě jinou hmotnou kompenzaci. Používat léčky či finty je považováno za nečestné. Ačkoliv je tedy válka částečně rituálem a úmrtnost v boji není nijak ničivá pro společnost, je boj pevnou a nedílnou součástí života Kaneků. Jednou za čas však na celé Ainala vypukne vražedné šílenství a totální válka. Je to vždy, když se na obloze objeví jasná a velká kometa (což vzhledem k astronomickým zákonitostem bývá v průměru tak jednou za dvacet let). Kometa je v náboženství Kaneků kopím, vrženým temnotou noci proti slunci a oznamuje čas smrti, tzv. **meke-loa**. Vždy, když se nějaká kometa objeví, sejdou se kněží ze všech ostrovů na posvátné hoře (sopce) **Muanua** na ostrově Kaumaulu. Tam se na základě dalších věštib a znamení radí, zdali meke-loa vyhlásit, či nikoliv. Meke-loa trvá vždy přesně jeden rok a během něj jdou všechna rituální pravidla války

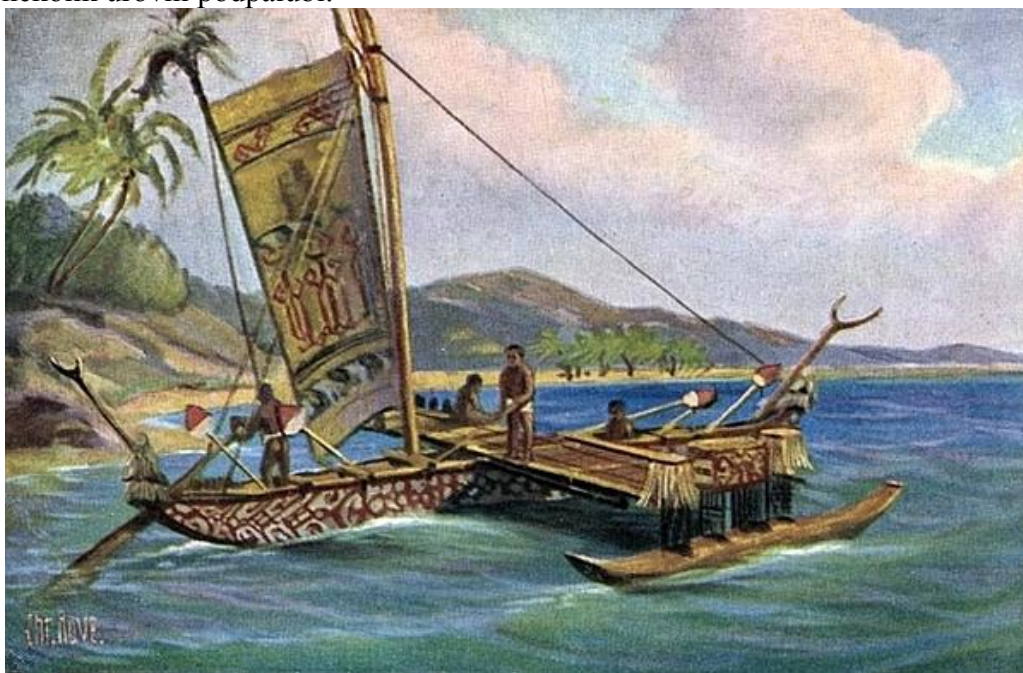
stranou. Je jen na bojovnicích a jejich velitelích, jak se zachovají. V obdobích meke-loa obvykle zanikne několik luhaj a odtržením klanů vznikne několik jiných. V tomto čase smrti se vraždí i civilní obyvatelstvo, hradiště jsou dobývána a vypalována, vesnice rabovány. Kdo by však porušoval pravidla boje i po uplynutí jednoho roku meke-loa, proti tomu se sjednotí všechny ostatní království a zcela je vyhubí.³

Velká a stabilní království, jako Pokahu, Minar či Haole se díky meke-loa v posledních staletích vždy rozšířila na úkor okolí. Není ale výjimkou, že i velké království je v čase smrti vyvráceno, nebo že se z malého luhaj stane rozlehlé a mocné království (tak se to během posledního meke-loa podařilo království Nehale).

Pokud jde o výzbroj, užívají Kanekové většinou drtivé zbraně, luky, kopí a oštěpy, výjimečné jsou zbraně sečné. Jejich zbroje tvoří dřevěné kulaté štíty a kabáty posité železnými destičkami, ale ty si mohou dovolit jen zámožní bojovníci a velitelé.

Náboženství Kaneků je založeno na uctívání měsíce a hvězd, slunce, větru, vody a země. Svým způsobem tak vlastně uctívají Sirril, Auriona, Siarona, Dunril a Mauril, aniž by tato jména kdy slyšeli. Zvláštností jejich náboženství je již zmíněná temnota noci, tzv. **Maohawa**, temný a nevyzpytatelný prvek, na který Kanekové svádějí všechno zlé, co je potká.⁴

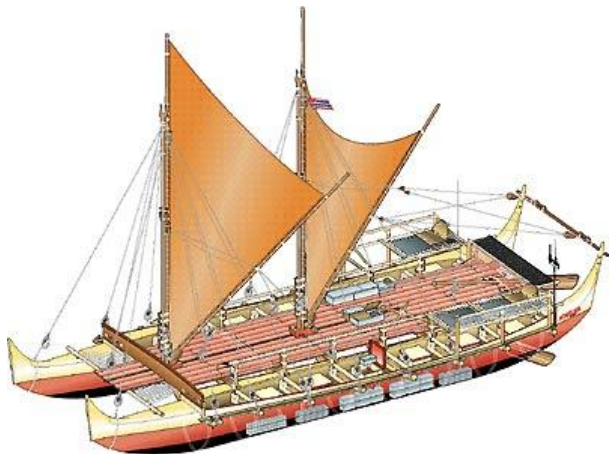
Druhým výrazným rysem Kaneků je jejich mořeplavecké umění. Kanekové jsou vyloženě námořní národem. Plaví se na lodích zvaných na Zemi katamarán, oni sami jim říkají **mokua**, Plaveňané je nazývají **dvoljodice**. Kanekové používají jak malé katamarány či vahadlové čluny k rybolovu, tak obrovské lodě, velikostí srovnatelné s plavidly Čtyř království a Plaveny. Velké dvoljodice jsou vybaveny jedním až třemi stěžni s plachtou z lýka či látky ve tvaru krabího klepeta, k pohonu slouží krom větru i pádla či vesla a v útrokách trupů může být několik úrovní podpalubí.

obr. 7 – malý rybářský vahadlový člun

³ To se před dávnými časy stalo království Raipai. Díky chybě v kalendáři prodloužili meke-loa o jediný den, přesto byli odsouzeni k vyhlazení. Většina lidu Raipaie se však zachránila útekem na moře. Dopluli až ke Kokosovým ostrovům, kde žijí dodnes a říkají si Rapaiové, opustili však většinu víry i zvyků svých příbuzných z Ainaly.

⁴ Je pravděpodobné, že za vznikem meke-loa je nějaký tisíce let starý nájezd Kharových vojsk, vedených skřety. Skřeti by během takové invaze jistě vedli totální válku a meke-loa by pak bylo rituálním odrazem této události, jejíž význam se však během staletí zcela proměnil. Postava temného Maohawy by pak mohla být odrazem Khara Démona. Toto vysvětlení však samozřejmě nikdo na Asterionu nezná a nikdy znát nebude.

Obr. 8 a 9 – velká a střední zámořská dvoljodice

Z náboženských důvodů se však Kanekové málokdy plaví na západ a v podstatě nikdy ne dál, než k Barbarským ostrovům. Podle jejich víry je západ územím **Maohawy**, temnoty noci, která tam požívá slunce. Sopky barbarských ostrovů jsou pak důkazem souboje, které žhnoucí slunce den co den prohrává, aby se znovuzrodilo na východě. Z toho důvodu se nikdy žádná loď Kaneků nedostala k pobřeží Čtyř království a proto nejsou mezi Kaneky a Královskými žádné kontakty. Kanekové však čile obchodují s Nunmejci, trpaslíky z Písečných hor, městskými elfy z Keduke Gurumo, Sarindarem, Ostrovem albatrosů i Vzbuřenými královstvími Říše Slepých bohů daleko na jihu za Ztracenou zemí. Jsou také v kontaktu s domorodci z Arrvey, Země Šelem i Trpaslíkova hvozdu.

V posledních cca sto letech, kdy ve Vnitřním moři klesla aktivita různých magických bouří a anomálií, které od roztržení kontinentu na Taru a Lendor bránily bezpečné mořeplavbě, se Kanekové na východě Vnitřního moře stále častěji potýkají s Plavenou. Vztahy Mořského císařství se liší podle konkrétního luhaj, se kterým Plaveňané jednají. Nejaktivnější je ve vztazích s Plavenou Minar a několik menších království na jihozápadě Ainaly, přičemž Minar je s Plavenou již několik let ve válce (zatím však došlo jen k pár potyčkám osamocených lodí). Jiný styl vedení války se zahraničním nepřítelem pomalu začíná měnit povědomí o kultuře boje mezi Kaneky (samozřejmě hlavně v Minaru a jižních královstvích) a **Ikaika**, král Minaru, se pokouší skrze cizí kupce vysílat diplomatická tykadla i do Čtyř království.

Jsou-li pro Kaneky plavby na západ tabu, vynahrazují si to cestami na východ, na širý oceán. V Plavenských přístavech se nesou řeči, že ve východních mořských dálavách leží několik malých souostroví, která Kanekové osídlili. Kdoví co je na tom pravdy, a jaká tajemství nedozírná vodní plocha skrývá.